

знижать залежність від корисних копалин. Також нагальним є збільшення інформованості населення шляхом проведення тренінгів, різних видів заохочування (як у моральному, так і матеріальному вигляді) – надання знижок на оплату комунальних послуг тощо. Для збільшення комфортності проведення розрахунків між суб'єктами житлового-комунального комплексу має бути розроблена зручна та прозора система у мережі Інтернет, щоб виключити людський фактор. Житлово-комунальна сфера в Україні є збитковою, тому потребує механізму залучення інвестицій для розвитку у вигляді різних грантів, кредитів тощо. Саме тому для успішного вирішення проблем житлово-комунального сектору України треба підходити до цих питань комплексно: з економічної, соціальної та правової сторін.

ПРОБЛЕМИ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

К. І. ДЗЮБА, студентка 4 курсу

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Житлово-комунальне господарство (ЖКГ) – одна з найважливіших галузей національної економіки і відіграє значну роль у забезпеченні достойних умов життя громадян. Недостатня увага до стійкої роботи житлово-комунального комплексу може призвести до непередбачуваних соціальних наслідків.

До житлово-комунального господарства України входять :

- житлове господарство: експлуатаційно-ремонтне господарство;
- комунальне господарство: водогінно-каналізаційне, господарство комунальної теплоенергетики, транспортне господарство;
- благоустрій територій населених пунктів: благоустрій та санітарне очищення, дорожньо-мостове господарство, зовнішнє освітлення, зелене господарство.

В кожній з цих підсистем існує низка проблем які потрібно розглядати та вирішувати як на державному так і на місцевому рівнях. Окрім основних проблем вітчизняного ЖКГ, які стосуються усієї галузі, такі як: низька якість надаваних послуг, зношеність основних фондів галузі, застарілість технологій, невідповідність наявної інфраструктури зростаючим вимогам та потребам, недостатній рівень конкуренції у цьому секторі, недосконалість державного регулювання, непрозорість формування цін/тарифів за послуги, існує ряд проблем пов'язаних з підсистемою благоустрою населених пунктів. Саме на них та шляхи їх подолання я б хотіла звернути увагу.

Основним органом, що слідує за благоустроєм населеного пункту є міська рада. І саме вона встановлює правила благоустрою, згідно з ст. 5 Кодексу України про адміністративні порушення, що надає їй таке право, за порушення яких адміністративну відповідальність передбачено статтями 152, 159 і 182 цього Кодексу.

Найперша проблема, що стосується благоустрою, це якість доріг та тротуарів. Значна їх частина мають певні недоліки. Одним з головних є незадовільний стан покриття (руйнація, пошкодження), що створює небезпеку дорожнього руху. Тісно пов'язана з вулично-дорожньою проблемою проблема зовнішнього освітлення. Нестача сприяє зростанню кількості дорожньо-транспортних пригод, погіршенню криміногенної ситуації та санітарного стану вулиць. Іншою проблемою є незабезпечення необхідної кількості зелених насаджень, належним догляд, не проведення профілактичних заходів щодо боротьби зі шкідниками. І в результаті значна частина зелених насаджень уражена хворобами або шкідниками чи захаращеними бур'янами, що призводить до їх деградації. Найгостріше нині постає проблема утилізації та вивезення сміття. Особливу небезпеку становлять закриті сміттєзвалища, на яких системи утилізації фільтрату практично відсутні, що збільшує їх техногенну небезпеку. Деякі з сміттєзвалищ розташовані біля водних об'єктів, що зумовлює потрапляння шкідливих та отруйних токсинів в воду. Частим явищем є пожежі, під час яких відбувається забруднення атмосферного повітря. А через неналежну систему збирання сміття з кожним роком збільшується кількість несанкціонованих сміттєзвалищ.

До основних чинників, що сприяють такому стану є невиконання вимог, визначених Законами України «Про благоустрій населених пунктів», «Про житлово-комунальні послуги» та «Про відходи». Але окрім цього існує низка перепон, що ускладнюють роботу міських, селищних та сільських рад щодо забезпечення благоустрою. Міські ради, згідно зі статтею 5 має право на складання адміністративного протоколу та накладення штрафу. Але, для цього, згідно з постановою «Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення та накладення адміністративних стягнень» необхідно виконати дуже велику кількість пунктів, що значно затягує процес штрафування (складання протоколу, присутність свідків, обов'язків розгляд на адмін. комісії). І як результат, більшість порушень у сфері благоустрою залишаються непокараними, через затягнутість процедури стягнення штрафу. Також слід розглянути варіант збільшення штрафу, якщо правопорушення виявлене повторно.

Для ефективності слід спростити процедуру штрафування та надати дозвіл працівникам міської ради, комунальних підприємств, екологічної служби виписувати штрафи на місці. Адже довгий розгляд штрафу бюрократично затягує процедуру і в результаті вона втрачає актуальність.

Також міські ради обмежені законодавством на здійснення закупівель, адже щоб придбати снігоочисну техніку чи сміттезбиральну машину, радам необхідно проводити тендери, спираючись на Закон України «Про тендерні закупівлі», що значно подовжує процес придбання обладнання. Саме тому необхідне спрощення процедури тендерної закупівлі техніки комунальними підприємствами та органами місцевої влади

Отже, для покращення стану сфери благоустрою населених пунктів на державному рівні необхідно направити зусилля на: удосконалення законодавства; встановлення стандартів до утримання об'єктів благоустрою

населених пунктів; удосконалення державної статистичної звітності в цій сфері; встановлення вимог до залучення підприємств різних форм власності до утримання об'єктів благоустрою; удосконалення системи державного контролю та механізмів контролю; встановлення обґрунтованої відповідальності за порушення законодавства в цій сфері; запровадження прозорої системи на видачу дозволів на порушення об'єктів благоустрою та видалення зелених насаджень.

ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Є. М. ДРОБОТОВА, студентка 5 курсу

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків

Житлово-комунальне господарство (ЖКГ) – це важлива соціальна галузь, яка забезпечує населення, підприємства та організації необхідними житлово-комунальними послугами та суттєво впливає на розвиток економіки країни. В умовах складної економічної ситуації в Україні бюджетна підтримка даної галузі має досить обмежений характер. Через це помітне часте підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, але таке явище не гарантує поліпшення останніх.

Недосконалість системи соціального захисту населення у сфері ЖКГ, неякісне надання житлово-комунальних послуг, низький рівень поінформованості населення, неузгодженість норм законодавства і відсутність у ньому певних норм, щодо регулювання взаємовідносин споживачів і виробників житлово-комунальних послуг, зумовлює зростання актуальності проблеми реформування ЖКГ.

Напевно шляхів реформування ЖКГ існує безліч. Але першочерговими шляхами реформування мають бути:

1. Вдосконалення нормативно-правової бази. Сучасне законодавство створює ряд проблем, перешкод і невизначеностей у житлово-комунальному секторі. Наприклад, законом України «Про житлово-комунальні послуги» визначено, що виконавця житлово-комунальних послуг визначає орган місцевого самоврядування будинку, проте ст. 29 цього ж закону визначає, що виконавцем послуг у багатоквартирному будинку є балансотримач житлового будинку. По-перше, у зв'язку з тим, що приблизно 80% житлового фонду країни приватизовано й перебуває в приватній власності, поняття «балансотримач» має бути виключене з вітчизняної нормативно-законодавчої термінології, тому що власниками житлового фонду є фізичні особи [1].

2. Вдосконалення системи управління в галузі з урахуванням ринкових відносин. Це можливо, наприклад, за рахунок створення спеціалізованих компаній, які можуть надавати послуги на ринках природних монополій